

TEZAU LITURGIC

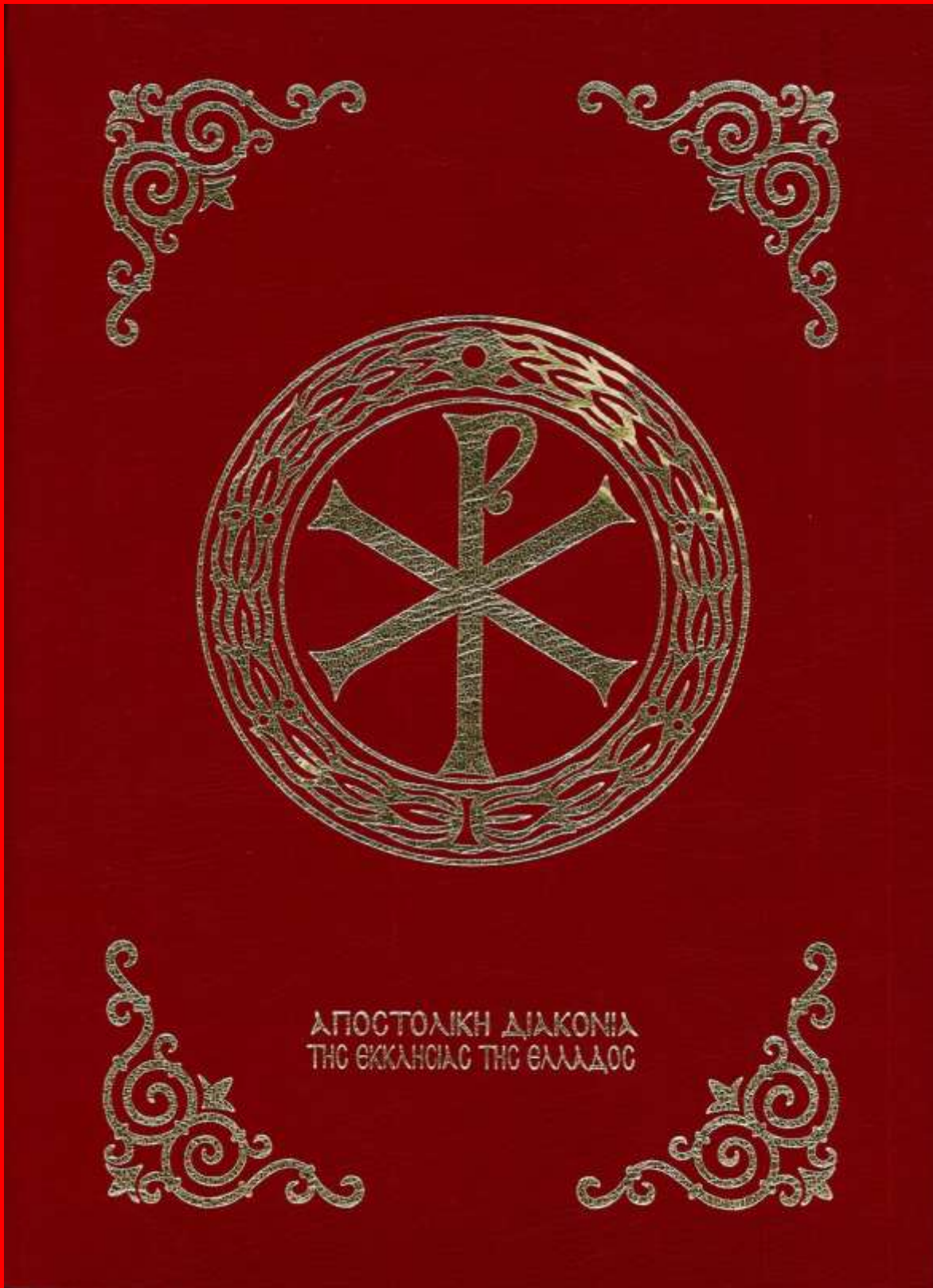
1 IULIE

GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

PARACLISUL SF. DOCTORI FĂRĂ DE ARGINȚI COSMA ȘI DAMIAN

ATENA, 2010

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΥΡΓΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ, ΚΟΣΜΑΝ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΝ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχού Μικραγιαννανίτου

Ευλογήσαντος του Ιερέως, το Κύριε εισάκουσον, μεθ' ο
το Θεός Κύριος ως συνήθως και το εξής:

Ἦχος δ'. Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τῶν νοσοῦντων συμπαθεῖς ἰατῆρες, καὶ χειρουργοὶ τῶν
καλεπῶν παθημάτων, καὶ τῶν πασχόντων θείοι
αντιλήπτορες, ἴασιν καὶ λύτρωσιν, καὶ υγιάν καὶ ρώσιν,
ψυχῆς ομοῦ καὶ σώματος χορηγεῖτε ἀπαύστως, Κοσμά
σοφέ συν τῶν Δαμιανῶ, τοῖς τῆ πρεσβεία ὑμῶν
καταφεύγουσι.

Δόξα, το αὐτό. Καὶ νυν. Θεοτόκιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν
οὐκ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τὴν
ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τὴν δε διεφύλαξεν
ἕως νυν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σου
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ο Ν' Ψαλμός και ο Κανών, ου η ακροστιχίς: «Θείοι ιατροί
ιάσασθέ με. Γερασίμου».

Ωδή α'. Ηχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Θεράποντες θείοι του Λυτρωτού, δυάς Αναργύρων,
θεραπείας με ταχινής, της κατά ψυχήν τε και το σώμα, τη
αντιλήψει υμών αξιώσατε.

Επλήγην κακία του δυσμενούς, και νόσω βαρεία,
περιπέπτωκα χαλεπώς, αλλ' ω ιατροί των ασθενούντων, της
επελθούσης με θλίψεως ρύσασθε.

Ίασεις παρέχοντες δωρεάν, Κοσμά θεοφόρε, συν τω θείω
Δαμιανώ, πόνων και δεινών αρρωστημάτων, τους
προσιόντας υμίν απαλλάξατε..

Θεοτοκίον.

Ολόφωτον σκήνωμα του Χριστού, Κεχαριτωμένη,
Αειπάρθενε Μαριάμ, λάμπρυνον τον ζόφον της ψυχής μου,
ταις φωταυγέσι σου χάρισι δέομαι.

Ωδή γ'. Ουρανίας αφίδος.

Ίατροί δεδειγμένοι, παρά Θεού άμισθοι, τοις οδυνηρώς
τρυχομένοις, πόνοις και άλγεσι, θείοι Ανάργυροι, της

ταλαιπώρου ζωής μου, τας οδύνας λύσατε, ως συμπαθέστατοι.

Ιαμάτων τα ρείθρα, οία πηγή δίκρουνος, η των ιερών Αναργύρων, δυάς αυτάδελφος, κόσμω πηγάζοντες, ασθενειών πάντα ρύπον, και παθών τον βόρβορον, αποκαθαίρετε.

Αναργύρωσ τας νόσους, τας των βροτών παύοντες, ως παρά Κυρίου λαβόντες, την χάριν Άγιοι, παύσατε δέομαι, το της καρδίας μου άλγος, και προς σωτηρίας με, τρίβον ιθύνατε.

Θεοτοκίον

Τον Σωτήρα του κόσμου, υπερφυώς τέξασα, την εκ της αρχαίας κατάρας, πληγήν ιώμενον, ημών Πανύμνητε, της ασθενούσης ψυχής μου, ίασαι τον καύσωνα, τη ση χρηστότητι.

Διάσωσον των ευκλεών Αναργύρων δυάς αγία, πάσης νόσου και ασθενείας και θλίψεως, τους καταφεύγοντας πίστει υμών τη σκέπη.

Επίβλεπον εν ευμενεία...

Κάθισμα. Ήχος β'. Πρέσβεια θερμή.

Παθών χαλεπών, ακέστορες οξύτατοι, και πάσης ψυχής, πασχούσης ανακούφισης, Δαμιανέ μακάριε, και Κοσμά

Θεοφόροι Ανάργυροι, εν υγεία ημών την ζωήν, απώτω τηρήσατε δεόμεθα.

Ωδή δ'. Εισακήκοα Κύριε.

Ρώσιν θείαν και ίασιν, και αμαρτημάτων θεόθεν άφεςιν, εξαιτήσασθε Ανάργυροι, ταις συνεχομένοις αρρωστήμασι.

Οδυνώμενος πάθεσιν, υμών τη πρεσβεία προστρέχω Άγιοι, μη παρίδητε Ανάργυροι, τον ταις αμαρτίαις απολλύμενον.

Ιατροί συμπαθέστατοι, μυστικοίς φαρμάκοις υμών της χάριτος, την αφόρητόν μου άλγησιν, την μαστίζουσάν με θεραπεύσατε.

Θεοτοκίον

Ιατήρα κυήσασα, τον των όλων Κτίστην κόσμον ιώμενον, ίασαί μου τα αλγήματα, Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Ωδή ε'. Φώτισον ημάς.

Ίαμα αεί, αναβλύζει θείω Πνεύματι, ο ναός υμών Ανάργυροι κλεινοί, και ίάται πάσαν νόσον και παν οίδημα.

Άνωθεν ημάς, εποπτεύοιτε Ανάργυροι, εξ ημών αποδιώκοντες αεί, την μανίαν του δολίου πολεμήτορος.

Σώμα και ψυχήν, ασινή ημών τηρήσατε, εκ δεινών ασθενειών και συμφορών, των προστάτας κεκτημένων ημάς Άγιοι.

Θεοτοκίον.

Άκραντε Αγνή, την χρονθείσαν μου διάνοιαν, μανιώδεσι του πλάνου προσβολαίς, αποκάθαρων τοις ρείθροις του ελέους σου.

Ωδή σ'. Την δέησιν.

Συντριμματα, των ψυχών ιάσασθε, και του σώματος δεινάς καχεξίας, ως δεδεγμένοι πλουσίαν την χάριν, του θεραπεύειν τας νόσους Ανάργυροι, των προσφωνούντων ευλαβώς, την σεπτήν υμών κλήσιν εκάστοτε.

Θηρεύσας με, ηδονής δελέατι, ηχημαλώτευσεν ο δόλιος δράκων, ένθεν οδύναι και νόσοι και πόνοι, κρίσει δικαία επήλθον μοι Άγιοι, ων της βαρείας συνοχής, ρύσασθέ με Ανάργυροι δέομαι.

Εκλάμποντες, ως φωστήρες άδυτοι, ιαμάτων τας ακτίνας τη κτίσει, των νοσημάτων διώκετε ζόφον, και της υγείας το φως διαυγάζετε, Ανάργυροι θαυματουργοί, τοις τη σκέπη υμών καταφεύγουσι.

Θεοτοκίον.

Μητράνανδρε, Μαριάμ Θεόνυμφε, η Θεόν ανερμηνεύτως τεκούσα, την χαλεπήν του νοός μου σκοτίαν, τη φωταυγεί σου διάλυσον χάριτι, και ίθυνόν με προς το φως, των σεπτών εντολών του Θεού ημών.

Διάσωσον των ευκλεών Αναργύρων δυάς αγία, πάσης νόσου και ασθενείας και θλίψεως, τους καταφεύγοντας πίστει υμών τη σκέπη.

Άκραντε, η δια λόγου...

Κοντάκιον. Ήχος β'. Τοις των αιμάτων σου.

Των ιαμάτων την χάριν δεξάμενοι, τους ανιάτως νοσούντας ιάσασθε. Κοσμά και Δαμιανέ ένδοξοι, αμαρτημάτων την λύσιν αιτούμενοι, τοις πίστει υμίν καταφεύγουσι.

Προκείμενον. Θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις αυτού.

Στίχ.: Τοις Αγίοις τοις εν τη γη...

Ευαγγέλιον κατά Ματθαίον (1', 1, 5-8).

Τω καιρώ εκείνω, προσκαλεσάμενος ο Ιησούς τους δώδεκα Μαθητάς αυτού, έδωκεν αυτοίς εξουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε εκβάλλειν αυτά, και θεραπεύειν πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν. Τούτους απέστειλεν ο Ιησούς παργγείλας αυτοίς, λέγων, εις οδόν εθνών μη απέλθητε, και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε. Πορεύεσθε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα οίκου Ισραήλ. Πορευόμενοι δε κηρύσσετε, λέγοντες: Ότι ήγγικεν η βασιλεία των ουρανών. Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγείρετε, δαιμόνια εκβάλλετε, δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε.

Δόξα. Ταις των Αναργυρων...Και νυν. Ταις της Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ήχος πλ. β'. Όλην αποθέμενοι.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου...

Ρώσιν τε και ίασιν, τοις εν οδύναις και λύπαις, συμπαθώς παρέχοντες, Άγιοι Ανάργυροι θείω Πνεύματι, αλγεινών ρύσασθε, ημάς παθημάτων, και κινδύνων απαλλάξατε, και πάσης θλίψεως, και αρρωστημάτων δεόμεθα, τους την υμών αντίληψιν, επιβοωμένους εκάστοτε, και παισιμάτων λύσιν, αιτήσασθε ημίν παρά Θεού, ως των πιστών πρέσβεις άριστοι, προς Χριστόν μακάριοι.

Ωδή ζ'. Οι εκ της Ιουδαίας.

Εκ πηγών σωτηρίου, το γλυκύτετον ύδωρ το των ίάσεων, πηγάζοντες πλουσίως, των νόσων την πικρίαν, θεραπεύετε Άγιοι, αποσβεννύντες αεί, των λυπηρών την φλόγα.

Γεωργήσας τα πάθη, αρρωστήμασι πλείστοις ήδη ετάζομαι, αλλ' ως δυάς αγία, των θείων Αναργύρων, των ζωήν μου βελτίωσον, και των πολλών μου κακών, την άνεσιν παράσχου.

Εν οδύνη τον βιον, δια πλήθος κακίας ανύω Άγιοι, και πέπλησμαι μωλώπων, των εκ της αμαρτίας, αλλ' υμείς θεραπεύσατε, Ανάργυροι θαυμαστοι, την τάλαιναν ψυχήν μου.

Θεοτοκίον

Ρώμην θείαν μοι δίδου, Θεοτόκε Παρθένε καθικετεύω σε, ως αν ποιῶ και πράττω, το θέλημα το θείον, εκ δυνάμεως Ἄκραντε, και τῷ Υἱῷ σου Ἀγνή, πιστῶς ευαρεστήσω.

Ωδή η'. Τον Βασιλέα.

Ἄπασαν βλάβην, την καθ' ημών του Βελίαρ, αποκρούσασθε Ἀνάργυροι ταχέως, και ημών τον βίον, ανώδυνον τηρεῖτε.

Σθένος μοι δίδου, κατά παθῶν ολεθρίων, ω αυτάδελφε δυάς των Αναργύρων, του πατεῖν επάνω, ὄφρων και σκορπίων.

Ἴδε τον πόνον, της ταλαιπώρου ψυχῆς μου, ω αυτάδελφε δυάς των Αναργύρων, και παράσχου ταύτη, υγείαν ουρανόθεν.

Θεοτοκίον.

Μη διαλίπης, Θεοχαρίτωτε Κόρη, περιέπουσα ως Μήτηρ του Υψίστου, τους υπερυψούντας, την δόξαν σου την θείαν.

Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Οι κόσμῳ τας ἰάσεις, νέμοντες απαύστως, Θεομακάριστοι θείοι Ἀνάργυροι, εκ πάσης νόσου ατρώτους ημάς φυλάξατε.

Υψώσατε τον νουν μου, εννοιών ματαίων, και την ζωήν μου τηρήσατε άνοσον, ως αγαθοί μου προστάται θείοι Ανάργυροι.

Υπέρ των ανυμνούντων, υμάς θεοφόροι, δια παντός δυσωπείτε τον Εύσπλαγχνον, πάσης ανάγκης εν βίω ρύεσθε πάντοτε.

Θεοτοκίον

Υμνούμεν σε Παρθένε, ότι τω σω τόκω, εκ της αρχαίας κατάρας ερρύσθημεν, και της ζωής της αλήκτου κατηξιώθημεν.

Το 'Αξιον έστιν και τα μεγαλυνάρια.

Χαίροις Αναργύρων η ξυνωρίς, οι των ασθενούντων, ιατήρες θαυματουργοί, Κοσμά θεοφόρε, Δαμιανέ τε θείε, των αρετών τα θεία ενδιαιτήματα.

Πλούτω διαπρέποντες αγαθών, ευποιΐας ρείθρα, ανεδείχθητε συμπαθώς, και τας ασθενείας. Ιάσθε αναργύρωσ, των καλεπώς πασχόντων θείοι Ανάργυροι.

Χάριν δεδεγμένοι παρά Θεού, δωρεάν τας νόσους, θεραπεύετε των πιστών, και των βαρυτάτων, παθών λυτρούσθε θάπτον, τους επικαλουμένους υμάς Ανάργυροι.

Ἐφθη ἰατρῆιον πνευματικόν, Πνεύματι Ἁγίῳ, ὁ ναός υμῶν ὁ
σεπτός, ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶς τις, προστρέχων ἐκλυτροῦται,
δεινῶν ἀρρωστημάτων θεῖοι Ἀνάργυροι.

Χαίρετε νοσοῦντων θεραπευταί, καὶ ῥώσεως θείας, καὶ
υγείας προμηθευταί, χαίρετε διώκται, πνευμάτων
ἀκαθάρτων, Κοσμὰ Δαμιανέ τε ἀξιοθαύμαστοι.

Πάσης ἀσθενείας πάσης οργῆς, φθοράς τε καὶ βλάβης, καὶ
αλγήματος καλεπού, ἀσινεῖς τηρεῖτε, ἡμᾶς θαυματοβρῦται
τοὺς προσιόντας πόθῳ, ὑμῖν Ἀνάργυροι.

Πάσαι τῶν Ἀγγέλων...

Το Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις,
μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς: Ἦχος, β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ῥύσαι νοσημάτων καλεπῶν, καὶ φθοροποιῶν ἀλγηδόνων,
τῶν Ἀναργύρων δυάς, τοὺς θερμῶς προστρέχοντας, τὴ
προστασία υμῶν, ἐνεργεῖα τῆς χάριτος, τῆς ὑμῖν δοθείσης,
Κοσμὰ πανασίδιμε, Δαμιανέ τε σοφέ, ὅπως ἐν υγείᾳ τελείᾳ,
καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει, τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα δοξάζωμεν.

Δέσποινα πρόσδεξαι... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

